

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 7. АПРИЛА 1896.

БРОЈ 15.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ОБЈАВА

По решењу г. министра Војеног од 21. марта тек. год. ФБМ² 1585. и претпису команданта дунавске дивизијске области од 15. марта тек. год. М² 1133. и наређењу команданта VII пуковског округа од 28. тек. мес. М² 2498. имају сви обвезници свију позива, јединица и родова оружја доћи на прозив и поверу спискова.

Пошто су за ову годину израђени спискови по азбучном реду, то ће се овај прозив извршити овим редом:

8. априла доћи ће на прозив они обвезници редовне војске I и II позива народне војске којима име почиње са словима А. Б. В. Г. Д. Ђ. и Е.

9. априла доћи ће на прозив они обвезници сва три позива којима име почиње са словима Ж. З. И. Ј. К. Л. Љ. и М.

10. априла доћи ће на прозив они обвезници сва три позива којима име почиње са словима Н. О. П. Р. С. Т. У. Ф. Х. Ц. Ч. Ђ. и Ш.

Прозив овај извршиће се на Тркалишту код општинских барака.

Како су приликом овогодишњега превођења и сви државни чиновници звршени у позиве који им по годинама старости припада, то ће и они сви на овај прозив доћи.

Приликом овог прозива извршиће се и упис оних који до сада нигде нису били уписати. Ко овом приликом од уписа изостане иекусиће казну прописану чланом 88. зак. о устројству војске, а то да ће бити кажњен војним судом новчано од 500—1000 динара или затвором од 3—6 месеци.

Почетак прозива почиње тачно у 8 сати пре подне и траје цео дан.

Саопштавајући предње Суд општине града Београда позива све обвезнике без разлике како оне уписате у редовну војску тако и оне уписате у I и II позив народне војске да по изложеном реду и означеном дану на означеном месту предстану ради прозива, повере и уписа.

Од суда општине града Београда.
ОВБр. 426. 29. марта 1897. год.
Београд.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНИ САСТАНАК
7. Марта 1896. год.

Председавао члан суда г. Јов. Антонијевић, присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић, од одборника били: г.г. Драг. Стамичковић, Дамњан Стејковић, Борђе Димитријевић, Сава М. Цеваириновић, С. Ђ. Јорговић, Сава Ковачевић, Љуб. Марковић, И. Козић, Н. Антонијевић, М. Штрбић, Јарослав Безуха, Влад. М. Борђевић, Ј. Алкалај, Др. Војислав М. Суботић, Дим. Гавриловић, Благоје Милош вић,

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. марта 1896. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 1745 и 1788, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су му непознати Ресим Гагић, бив. центаш при дунав. паробр. друштву, Новица Грујић, звани „Мурга“ олд., Владимир Чолић и Миљисав Младеновић олд.

III

Заступник председника извештава одбор, да је у седници од 14. фебр. 1896. АБр. 1208 од-

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459 — 1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. Београдске).

(наставак)

Ну Срби су их и тамо гонили; а многе војводе прославе се у заседама по „Китову лугу зеленоме“, где побију силне Турке који се враћаху у Босну, и задобију огромну пљачку. У том ревносном гонењу нису их поштедили чак ни на аустријској територији, већ су их и преко Саве гонили и таманили.

Победом на Мишару не само да је сузбијена босанска навала, већ Турцима не пада више на ум, да с те стране наваљују на Србију. Ову значајну битку као и више других, народна песма дивно је опевала, овековечивши див-јунаке српске који се онако храбро бореше.

За време ових нападаја босанских Турака, Ибрахим-паша скадарски са 40 000 људи кретао се је од Ниша к Алексинцу и Делиграду, тежећи да продре Београду. Њему изађу на сушет Младен Миловановић, Петар Добрњац, Станоје Главаш, Плакић и други са доста војске. Ибрахим је с почека слао против Срба омања одељења; тако крајем јула навали на Србе Цакић-паша са 3 000 војске, но он буде сузбијен од Алексинца Али кад крушевачки паша са 6 000 људи навали на Алексинац он потисне Србе и допре до Делиграда. У шанцу који је уредио и утврдио капетан Жикић, Петар Добрњац дочека Турке и даде им снажна отпора. Турци су и даље читав месец дана насртали безуспешно под Ибрахимом на Делиград. Ну кад Кара-Борђе после битке мишарске, посла помоћи Делиграду, па се сам тамо упути, Турци после једног жестоког судара са Младеном и Миленком увиде, да и ако су потисли Младена не могу задобити српска утврђења.

По доласку Кара-Борђеву Срби излете из шанчева па се упусте у борбу с Турцима, па успу те их потисну Нишу, за-

робивши им више топова и доста муниције. Још им већи страх зададе продирање Главашево са 3 000 људи који заузео Крушевац, Прокупље и продре до на Лаб спречивши тим Арнауце да не помажу Ибрахиму на Делиграду. На скоро после одступања турског с Делиграда Миленко Стојковић разби војску Пазван-оглову и погна их до Тимока.⁽¹⁾

Сузбијени Ибрахим-паша од Делиграда понуди Кара-Борђу измирење. Том се приликом углави с Турцима примирје. Два кнеза са вештим преговарачем Петром Ичком — пре тога тумач српског посланства — буду послати Турцима. Ичко у Цариграду тако престаји стање ствари — те успе да склони Турке (плашећи их Русијом) да Србима признаду полу-независност. И већ је јездио турски мухасил са 150 Турака да у Београду представља султана а Срби да плаћају 806 000 гроша у име данка. Ну од овог свега не би ништа, јер кад Ичко потражи потврде султанове за мир, у Цариграду

(1) Kallay B. Gesch. der Serben, B. I. S. 376.—378.—
Годишњица Н. Чулића књ. XIII стр. 211—213.

бор изјавио полицијској власти да му је Настас Стојановић предузимач овд. непознат, па да је услед тога тај Настас поднео акт, којим представља, да је он грађанин овд. и да је доброг владања, што су и два сведока потврдила.

По прочитању тога акта АБр. 1723, одбор је решио,

да се издато уверење за Настаса Стојановића предузимача под АБр. 1208 опозове и да се изда друго, да је Настас доброг владања и сиротног имовног стања.

IV

Одборници г. г. Стеван Ђ. Јорговић, Никола Бошковић и Дим. Милојевић подносе писмен предлог, да општина откупи од С. Стевановића његову збирку старог оружја и других ствари.

Одбор је одлучио,

да се о овоме предлогу решава у првој седници за овом.

V

Председавајући износи одбору на решење акт српског акционарског друштва за клање и прераду стоке, да општина београдска ослободи плаћања касапске аренде оно месо, што се у Београд буде уносило из акционарске кланице.

По прочитању тога акта, одбор је решио,

да се ово тражење не уважи, него да се прописана такса наплаћује на свако месо, што се у Београд унесе.

VI

Председавајући износи одбору на одобрење процену имања Браће Кумануди, што се има експроприсати за продужење јеленске улице.

По прочитању те процене одбор је решио,

да се ова процена одбаци и друга изврши помоћу других проценилаца а у присуству и општинског правозаступника.

VII

По прочитању молбе стараоца масе Душана Сиротановића, закупника општинског земљишта АБр. 1537, да му се опрости кирија док је под стечајем и док се не би поравнао са својим осталим повериоцима, — Одбор је решио,

да се преко ове молбе пређе на дневни ред стављајући у дужност општинском

суду, да законим путем осигура и наплати општинско примање из стец. масе Д: Сиротановића.

VIII

По прочитању процене имања Милоша Маринковића и осталих за просецање Младенове улице одбор је одлучио,

да се ова ствар одложи до прве седнице за кад да се спреми и тачан план ових имања.

IX

По прочитању молбе Д. Ђорића овд. фабриканта боја АБр. 7469/95, да се ослободе плаћања општинских дажбина све потребе за његову фабрику и фабрикацију боја, одбор је решио,

да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

X

Председавајући износи одбору на решење питање управе водовода, да ли ће општина наплатити од појединих сопственика имања грађење руна за смештај водомера по цени коштања које је рупе општина о своме трошку саградила приликом везивања дотичних кућа са водоводом, или ће то пасти на терет општине, као што желе сопственици.

По прочитању тога питања и мишљења управе водовода АБр. 4108/95. одбор је решио,

да управа водовода наплати утрошену суму за грађење руна за смештај водомера од сваког сопственика, коме је о општинском трошку та рупа саграђена, пошто према правилима о спајању кућа са водоводом тај трошак пада на поједине сопственике имања.

XI

По прочитању предлога грађевинског одељења ГБр. 2134/95, одбор је решио,

да се односно београдске улице утврђени регулациони план измени тако, да ширина те улице остане двадесет метара, као што је сада а да се не проширује на

30 метара као што је тим регул. планом предвиђено.

Да се за ово изиште и одобрење г. г. министара грађевина и унутрашњих дела.

XII

Поводом жалбе директора опсерваторије и изјављене жеље министарства просвете и црквених дела АБр. 331/95 да се Мостарска улица не проширује према регулац. плану, него да остане на данашњој ширини — општинско грађевинско одељење поднело је извештај како би се могла испунити жеља министарства.

По прочитању тога извештаја ГБр. 76/95, одбор је решио,

да се Мостарска улица овако регулише: од железничке улице до краја Мостарске улице лева страна да остане као што је; од железничке улице до Гајзлерове куће десна страна, да остане као што је данас; од Гајзлерове куће до крагујевачког друма опет с десне стране да мостарска улица има ширине деветнаест метара.

Да се изиште одобрење од г. г. министра унутрашњих дела и грађевина у колико се овим решењем мења утврђени регулациони план.

XIII

Председавајући извештава одбор да је управа вар. Београда наредбом својом од 28. Јуна 1895. год. ЛМ 919 одобрила да се на београдским трговима може продавати и грнчарија али само у дућанима за то саграђеним било о трошку продаваца било о трошку општине; да је услед тога суд наредио грађевинском одељењу, да спреми план и предрачунае за подизање ових барака.

По саслушању овога и по прегледу плана и предрачуна, одбор је решио,

да бараке за продавање грнчарије на београдским трговима према поднетом плану и предрачуну подигну сами продавци у року, који ће суд према приликама и имовном стању продаваца одредити.

XIV

На тражење одборника г. Д-ра Војислава М. Суботића, одбор је решио,

су били духови са свим другојачије расположени, услед обећавања Наполеона I. који баш у то време сатре Пруссе на Усни. Наполеон је чак обећавао да ће угушити и устанак српски, само да Порта објави рат Русији, па најзад и успе у томе, јер крајем децембра 1806. год. због заплета у Влашкој, Порта објави рат Русији на пострекавање Наполеоново, а Срби мораше и даље да продуже започета непријатељства.⁽¹⁾

У току 1806. г. док су Срби ратовали на граници с Турцима и сузбијали навалу турску морали су држати у опсади и Београд, да не би Гушанац напао Србе с леђа. За то време посада је чешће излетала али је вазда била сузбијана. По доласку Ичковоу с Мухасилом настану обострана преговарања, и Кара-Ђорђе наговори Мухасила те заједно напишу Гушанцу писмо и позову га да град преда Србима и унутра пусти царског мухасила, ну Гушанац им одговори „да је Београд његов и да ће га он да брани док му траје последњи његов

војник.“ На ту изјаву Срби се реше, да силом заузму град и Кара-Ђорђе скупи на 24 000—25 000 људи, па у позну јесен почне редовну опсаду Београда, тукући га ревносно из топова. Ми се нећемо упунити у описивања појединости око заузимања Београда, јер је то пре нас учинило једно вештије перо.⁽¹⁾ Успешним нападима и глађу попусти најпре Гушанац те са својим Крцалијама и иметком остави 17. децембра тврђаву београдску и оде Видину. Његову пак пратњу, која је сувим водила коње и друго, Срби сретну и све потуку. Паша београдски Сулејман није хтео да зна за предају Гушанчеву и одпоче се бранити у тврђави; али кад му Срби одсеку везе са Аустријом он им преда 17. децембра горњи део тврђаве а сам се повуче у доњи град. Ну и ту не оста дуго, јер већ 23. фебруара креће се он са својима, по напред углављеној погодби, да се уклони из Србије.

Баш у то време стиже Ичко, по други пут, из Цариграда донесав гласе о неуспеху свом. То ражљути Србе те у необу-

зданости — и мимо дане речи — навале на Сулејман-пашу и београдске Турке, па их у страшном покољу, пуном одвратних сцена, све исеку а имовину опљачкају. Стари људи који су то гледали с правом су узвикивали: не ваља, не ваља никако, што се ово ради. Бог ће Србе за то покарати.“ Ове пророчанске речи најзад су се морале и обистинити; а вође које нису спречиле ову „крваву бању београдску“ носе тешку осуду за учињена недела.

После Мишарске битке Кара-Ђорђе пред полазак на Делиград оставио је Јакова Ненадовића са осталима да мотри на шабачке Турке. Главну пажњу Јаков обрати *Шаицу*, опколивши турску посаду са 7 000 људи, стараше се да их глађу принуди на предају. За то време обе стране задржавале су се од непријатељства. Видећи да се не може одржати, посада понуди предају Србима преко владике зворничког, и Јаков их упути Кара-Ђорђу. После омањих преговора 23. јануара 1807. изасланици се састану у Клењаку да углаве предају, ну ту се посвађају, око избора таоца, и разиђу се. Добивши горњи део београдске тврђаве Кара-Ђорђе се 16. јануара

(1) Ранке Л. Ст. Новаковић. Срби и Турци у XIX в. стр. 103—105. — Kallay В. Gesch. d. Serben. B. I. S. 578—584.

(1) Види леп опис заузећа Београда у Годишњици Н. Чуића, кн. XIII стр. 217—249.

да се предмет о регулисању сокачета до Герасимовићевог имања изнесе у првој седници за овом.

XV

По прочитању процене оног дела имања Димитрија Ђорђевића марвеног лекара и Стане жене Милована Поповића што се за регулисање Косовске улице има експроприсати, АБр. 766, одбор је решио,

да се за експроприсаних педесет девет метара и седамдесет сантиметара квадратних од имања Димитрија Ђорђевића и Стане ж. Милована Поповића званог кафана код „Кнез Милошевог устанка“, за регулисање Косовске улице исплати из регулационог фонда поменутиим сопственицима сваки кв. метар по осамнаест динара, пошто се предходно скину сви терети са овог експроприсаног дела земљишта.

XVI

Председавајући по нова износи одбору на решење понуду Петра Убавића и извештај комисије о тој понуди АБр. 7382/95. Одбор је одлучио,

да се решавање по овом предмету одложи за другу коју седницу.

XVII

По прочитању молбе Д-ра М. Гођевића, општинског лекара АБр. 2166, одбор је решио,

одобрава се молиоцу Д-ру М. Гођевићу један месец дана осуетва од дужности, које ће му се рачунати од дана, кад га стане употребљавати с тим, да га у дужности заступа општински лекар Д-р. М. Хади-Лазич.

РЕДОВНИ САСТАНАК
14. Марта 1896 год.

Председавао председник г. Михаило М. Богичевић, присуствовали чланови суда г.г. Мих. П. Живадиновић и Јов. Антонијевић, од одборника били г. г. Дим. Довијанић, Сава М. Цеваириновић, Спасоје Илић, Стеван П. Поповић, Благоје Милошевић, Љуб. Марковић, Јевта Стевановић, Дамњан Стојковић, Никола Бошковић, Мих. Кретић, Др. М. Поповић, Мил. Марковић, М. Штрбић,

појави пред Шапцем али нађе свршену ствар, јер је 24. јануара углављена погодба, по којој Турци предаду Шабац Србима с правом, да се одселе са свим у Босну; оставивши нешто мало Турака с мухазилом. Кара-Ђорђе по одласку Турака уђе свечано у Шабац поздрављен грмљавом топова и свирком музике. Мухазил шабачки по одласку Сулејмана из Београда и сам се упути у Босну, те тако Срби завладају самостално Шапцем.

За овим Јаков са осталим војводама очисти у пролећу 1807. г. готово цело Подринје од Турака. За војводу тамошњег краја би постављен Анта Богичевић, који на брзо уреди војску и спреми се, да брани тај крај у случају турског напада.

По паду Београда и Шапца још се држао важан град Ужице, и Кара-Ђорђе намени да га заузме. У тој намери нареди Јакову и осталима, да нападом на Босну спрече помоћ Ужицама, а сам се крене да га заузме. Јаков по преласку Дрине постигне у почетку мале успехе, али једва сузбије навалу босанску⁽¹⁾. Кара-

Сава Ковачевић, Јосиф С. Јовановић, С. Ђ. Јорговић Др. Вој. М. Суботић, Дим. Гавриловић, Н. Антоновић, Драг. Стаменковић, Др. Н. Х. Николаић, Јарослав Безуха, Мих. Павловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 7. Марта 1896. год. и примљен је без измена,

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 1857, 1814, 2019, 1961, 1865, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Стеван Добривојевић адвокат и Михаило Поповић млекација (кравар); да је Милан Савкић кафеција доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати Ана жена Ивана Вулића телеграфисте и Алекса Митровић шлосер овд.

III

По прочитању извештаја комисијског ГБр. 294, одбор је одобрио,

одређену осу у улици Сремској.

IV

Председник износи одбору на решење предлог грађевинског одељења, да се чишћење и одржавање у добром стању општинских друмова да под закуп, заједно са протоколом лицитације, држане за овај посао.

По саслушању усменог објашњења управника грађевинског одељења и по прочитању протокола лицитације ГБр. 357, одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 10 решио,

да се предлог грађевинског одељења, да се чишћење и одржавање друмова даје под закуп, — одбаци и да се тај посао врши и од сада помоћу општинских органа.

V

Председник износи одбору на решење извештај комисије о извршеном прегледу кућа понуђених за смештај грађевинског одељења и управе водовода. Овом приликом је одборник г. Настас Антоновић изјавио, да су локали у коме

Ђорђе убрзо опколи Ужице и одпоче га тући, али нађе на жесток отпор. У то га догађаји одзову у Крајину те он остави Милана и Милоша Обреновића да освоје тврђаву.

Узалудни су били сви одушевљени јуриши српски, јер их је посада вазда одбијала с успехом. На скоро се погорша стање Срба, јер се велика војска босанска упути у помоћ ужичкој посади. Њу дочекају на *Златибору* Срби, па је у крвавом сукобу разбију и потисну у Босну, задобивши велику пљачку. Тим би убијена и последња нада ужичке посаде. Глад и оскудица бешњаше у опсађеном граду више но икад, и то најзад нагна Турке те се, после скоро тромесечне одбране, предаду 29. јуна 1807. г. уз слободан одлазак у Босну; поневши собом и своје покретности.

После првих успеха пред Београдом у самом почетку 1807. *Хајдук-Вељко* измоли од Совјета дозволу да ослобађа *Црну Реку*, па се са нешто бећара упути против Турака. Тамо се састане за кнезом Милиса-

сија, I. 53) *Калла* у пак на против по мемоарима војводе рагуског (duc de Ragusa) — изводи да су они позно стигли. (Gech. d. Serben, I, 596—597).

су смештене канцеларије првостепеног суда за вар. Београд врло тескобни за ову потребу и да би требало другу зграду тражити, а садања да се употреби за грађевинско одељење и водовод.

По прочитању извештаја комисијског АБр. 1822 и по саслушању овог саопштења одбор је одлучио,

да се решавање по овом предмету одложи, док комисија, коју ће председник општине одредити, не прегледа по нова кућу проте Алексе Илића и не каже, да ли би та кућа могла послужити за смештај грађевинског одељења и водовода према редуцираном персоналу у ова два одељења судска. Иста комисија да прегледа и кућу Димитрија Куманудија и каже, да ли би се у њу могао сместити варошки суд.

VI

Председник износи одбору на решење извештај комисије о регулисању Св. Савског краја (Савинца).

По прочитању тог извештаја ГБр. 1771/95, одбор је решио,

да се Св. Савски крај (Савинац) регулише по овоме извештају, који одбор у свему усваја.

Да се изиште одобрење за ово од г.г. Министара унутрашњих дела и грађевина.

VII

По прочитању молбе Д-ра Герасимовића ГБр. 1258/95, којом тражи, да му се уступи у својину један део службеног сокачета што је поред његовог имања на св. Савском крају, и по саслушању извештаја управника грађевинског одељења, да се ово сокаче према регулационом плану има затворити и да је земљиште под истим приватна својина околних сопственика, који су га отворили ради своје личне употребе, одбор је решио,

да се Др. Герасимовић одбије од тражења а да суд учини потребан корак, да сопственици овог сокачета затворе исто капијом, ако желе да га и даље задрже, и да се њиме служе.

вом, који је био још раније у вези са српским устаницима. На Младенце — 9. марта 1807. — Вељко нагна на предају бега подгоричког, задобив доста новаца; па се отпочне спремати на даље ратовање. У то заповедник Зајечара крене се на Хајдук Вељка, али га овај у изненадном нападу разбије, код села Врбова, и нагна у бегство. На скоро устане сва Црна Река а устаници се стану утврђивати на свима местима⁽¹⁾. Догађаји који за тим наступише, одведу Х.-Вељка да се у Крајини бори против Мула-паше видинског.

Како је у то време у Влашкој Русија ратовала с Турцима то ради везе с њима Миленко Стојковић, по налогу Кара-Ђорђеу из Пожаревца, упути се с војском у Крајину па на скоро продре до Неготина, имајући пре тога у рукама Пореч на Дунаву. На то Мула-паша, с повећом војском, пређе Тимок и упути се на Србе, па код *Малајнице* опколи Миленка. На глас о томе Кара-Ђорђе остави опсаду Ужица и оде у помоћ Миленку.

(Наставиће се.)

(1) Х.-Вељко и његова браћа etc. стр. 11—16. Годишница Н. Чуића књ. XIII. стр. 259—268.

(1) Н. Попов тврди, да су французи овога пута помагали Турке официрима и тобџијама, (Србија и Ру-

VIII

Председник извештава одбор, да је новинарско удружење поднело акт, да се општина упише за члана тога удружења; да предузимачу Д. Шиђанском има да се плати за вишак радова на палилулској школи, који је вишак радова судска комисија констатовала и определила.

Одбор је одлучио, да се оба ова предмета изнесу на решавање у првој одборској седници.

ОБЈАВА

Управа водовода Београдског, држаће јавну лицитацију у својој канцеларији, петнајестог Априла ове године, за издавање под закуп траве за попашу, на општинском земљишту, постојећем код извора у Булбулдеру, код великог резервоара и код Пробирнице.

Из канцеларије Управе водовода Београдског, 1. Априла 1896. г. ВБр. 1061.

ОБЈАВА

По што се одређена лицитација на дан 19. Марта о. г. за издавање под закуп

месарских плацева на „Краљевом тргу“ није могла вршити из узрока, што није било лицитаната, — то ће економно одељење суда општ. а по решењу АБр. 2356, држати другу јавну усмену лицитацију на дан 15. овог месеца од 2—5 сати по подне, за издавање ових плацева под закуп.

Лицитација ће се вршити у канцеларији економног одељења.

Плацеви се издају под трогодишњи закуп, а за сваки плац лицитанти полажу по 200 дин. ако су српски поданици а по 400 дин. страни, на име кауције, у готову или државним папирима од вредности.

Остале погодбе о закупу ових плацева могу се видети сваког дана у економном одељењу а и на дан лицитације.

Ко жели ма који од ових плацева узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира.

АБр. 2356, — Од Суда београдске општине 1. Априла, 1896. год. у Београду.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0-25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином . . . . . 0-70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1-50 д.

За квартове: Дорћолски и палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0-20 д.
  2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином . . . . . 0-60 д.
  3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1— д.
- Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. АВр. 9449.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња . . . . . 10— д.
- б) Кола са анђелима са 2 коња 18— д.
- в) Стаклена кола са 2 коња . . . . . 24— д.
- г) Стаклена кола са 4 коња . . . . . 60— д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ
Од 29. марта до 5. априла 1896. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА.	
		највећа	најмања
		дин пр.	дин пр.
6427	Арпаџика	20	18
	Брашна кукурузна	—	—
	Брашна пшенична	—	—
	Вина бела (од лит.)	—	—
2356	Вина црна (од лит.)	— 60	— 50
1300	Волова	45	40
1459	Говеђине	90	85
4269	Јабуга	30	25
966	Јечма	9	8 50
	Кажмака	—	—
492	Кожа јагњећих	—	—
144	Коре брезове	12	11
51600	Креча	3 60	3 20
14310	Кромџира	8	7
349	Кудеље	70	60
22818	Кукуруза	8	7 50
1772	Лоја топљеног	90	80
3140	Лука црна	10	8
480	Масти	100	90
209	Меда	100	80
146880	Овса	11 30	11
191	Ораја	35	34
3794	Пасуља	22	20
201214	Пшенице	12	11 60
256	Ражи	9 50	9 40
	Ракије ком. (од лит.)	—	—
1858	Ракије ком. меке „	55	45
	Ракије шљ. љуте „	—	—
34261	Ракије шљ. меке „	— 45	— 35
30487	Свиња дебелих	55	50
	Свиња средњих	—	—
67780	Сена	5	4
859	Сира	70	60
4190	Сламе	3	2
5229	Угљена дрвеног	7	6
14034	Шљива сувих	24	22
2775	Раз. ситнице	—	—
1485	Јаја	—	—
20000	Цемента	—	—
2037	Раз. воћа	—	—
3372	Ужарије	—	—
66	Сукна	—	—
176	Гајтана	—	—

УДРУЖЕЊЕ СЛУЖБЕНИКА БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ

Стање на дан 31. марта 1896. год.

ГЛАВНА КЊИГА	НАЗИВ РАЧУНА	ОБРТ		СТАЊЕ	
		ДУГУЈЕ	ПОТРАЖУЈЕ	ДУГУЈЕ	ПОТРАЖУЈЕ
		1	Рачун благајне	8170 25	7841 18
2	„ уписнине	—	194 50	—	194 50
3	„ уплата	576 50	3459 —	—	2882 50
4	„ залога	—	4400 —	—	4400 —
5	„ камате и трошкова	67 05	116 75	—	49 70
6	„ оснивачких „	2 30	—	2 30	—
7	„ 2% обвезница	7155 —	—	7155 —	—
8	„ сређака кл. лутрије	743 48	576 50	166 98	—
9	„ губитка и добитка	—	171 65	—	171 65
10	„ враћених уплата	45 —	—	45 —	—
		16759 58	16759 58	7698 35	7698 35

31. марта 1896. год. у Београду.

Председник,
Ђ. Ж. Нешић С. Р.

Деловођа,
Љуб. П. Ристић С. Р.

Благајник,
Милија Јовановић С. Р.

ЧЛАНОВИ УПРАВНОГ ОДБОРА:

Урош Кузмановић С. Р. **Милош П. Ђорђевић** С. Р. **Танасије Д. Вељановић** С. Р.

Овај рачун прегледали смо, и сравнили са књигама, па смо нашли да је исправан.

1. априла 1896. год.
Београд.

Председник контролног одбора,
К. Ј. Јанковић С. Р.

ЧЛАН:

Теофило Вуковић С. Р.